

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/153/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010290
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120010290.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v konaní o návrhu odsúdeného D. R., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11.08.2020 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 29.04.2020, sp. zn. 3PP/20/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného D. R., nar. XX.XX.XXXX, z
a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol podľa § 66 odsek 1 písm. a/, odsek 2 Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného D. R. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 10.05.2017, sp. zn. 9T/57/2017, v spojení s uznesením Okresného súdu Galanta zo dňa 03.04.2019, sp. zn. 9T/57/2017, zamietla.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 24-26 spisu.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa uviedol, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmiennečného prepustenia v zmysle ustanovenia § 66 odsek 1 Trestného zákona. U odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, kedy vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu. V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností skonštatoval, že táto nie je splnená v plnom rozsahu, pričom vychádzal z obsahu hodnotenia ÚVTOS, ktoré konštatovalo, že odsúdený len čiastočne spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie a opieralo sa o menej priaznivú resocializačnú prognózu poukazujúcu na časté požívanie alkoholu odsúdeného ako aj skutočnosť, že je opakovane súdne trestanou osobou. Okresný súd poukázal na ľahostajný prístup odsúdeného k plneniu vyživovacej povinnosti na maloleté deti, ktoré plní len na dcéru a v prípade syna napriek poučeniam zo strany sociálneho pracovníka ďalej nekonal. Situáciu začal riešiť až v januári 2020, t.j. vzhľadom na uvedené skutočnosti je zrejmé, že odsúdený si počas výkonu trestu odňatia slobody nevytvoril také podmienky, aby bolo možné konštatovať zreteľné zlepšenie jeho správania. Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, okresný súd skonštatoval, že ani táto nebola splnená, nakoľko z resocializačnej prognózy odsúdeného, ako i z odpisu registra trestov odsúdeného na základe ktorého je zrejmé, že odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti pričom posledné tri záznamy sú pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona. Z uvedeného vyhodnotil, že vzhľadom na osobu odsúdeného ako špeciálneho recidivistu a jeho ľahostajný prístup k páchanej trestnej činnosti, kedy ani podmiennečné odsúdenie naňho nemalo prevýchovný vplyv v takom rozsahu, aby mu zabránilo opakovane sa dopustiť totožného skutku, nie je možné dôvodne očakávať, že po podmiennečnom prepustení bude viesť riadny život a v jeho prípade možno vidieť veľké riziko v prognóze zlyhania. Vzhľadom k uvedenému bol toho názoru, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie

na jeho osobu je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, zahlásil sťažnosť odsúdený D. R. č.l. 23 spisu.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č.l. 23 spisu).

Do neverejného zasadnutia sťažnostného súdu odsúdený písomne nezdôvodnil zhlásenú sťažnosť.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave na podklade včas podanej sťažnosti preskúmal v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal včas sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd, zhodne ako okresný súd zistil, že :

- odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 10.05.2017, sp. zn. 9T/57/2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Galanta zo dňa 03.04.2019 sp. zn. 9T/57/2017, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona v trvaní 12 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

- podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona odsúdenému uplynula lehota na podanie žiadosti o podmienené prepustenie dňa 22.10.2019. Predpokladaný koniec trestu má odsúdený 22.10.2020.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 13.02.2020 okrem iného vyplynuli tieto relevantné skutočnosti :

- počas výkonu trestu správanie a vystupovanie odsúdeného bolo na požadovanej úrovni slušné, príkazy príslušníkov rešpektoval, plnil si svoje povinnosti, dodržiaval interné predpisy, z radov odsúdených zastáva funkciu vedúceho izby, povinnosti vyplývajúce z funkcie si plní zodpovedne, doposiaľ bol 1-krát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol

- odsúdený stanovené ciele programu zaobchádzania plní

- odsúdeného stredné riziko sociálneho zlyhania resocializačná prognóza sa u menovaného javí ako menej priaznivá. Záver hodnotenia odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a odporúča sa ho podmienené prepustiť s dohľadom

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že odsúdený má 7 záznamov v registri trestov (odsúdenia z roku 1982, 1984, 1985, 1995 sa hľadajú akoby nebol odsúdený), taktiež na odsúdenie z roku 2013. Odsúdenia z rokov 2013, 2017, 2018 boli pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona.

Podľa § 66 odsek I písm. a/ Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život,

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybností, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia na 29.04.2020, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, zistil stanovisko prokurátora, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti na základe ktorých má za to, že žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Aj podľa názoru sťažnostného súdu odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienčné prepustenie, kedy vykonal požadovanú časť uloženého trestu. Na rozdiel od okresného súdu je sťažnostný súd toho názoru, že u odsúdeného bola splnená prvá materiálna podmienka a to, že svojim správaním počas výkonu trestu odňatia slobody preukázal snahu po zlepšení, čo vyplýva z hodnotenia riaditeľa ústavu z ktorého vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni slušné, zastáva funkciu vedúceho izby, povinnosti vyplývajúce z funkcie si zodpovedne plní, bol disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol a ciele programu zaobchádzania odsúdený plní.

Nebola však naplnená druhá materiálna podmienka a to, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, nakoľko skúsenosti s jeho predchádzajúcich spôsobov života nesvedčia v prospech novej prognózy, že by v prípade prepustenia na slobodu viedol riadny život. Takéto očakávanie nie je reálne, pretože odsúdený mal počas skúšobnej doby podmienčného odsúdenia možnosť preukázať, že vie viesť riadny život, túto možnosť nevyužil a počas tejto sa dopustil opakovane trestnej činnosti rovnakého charakteru, za akú bol odsúdený. Nemožno opomenúť ani záver hodnotenia podľa ktorého u odsúdeného je stredné riziko sociálneho zlyhania, resocializačná prognóza sa u neho javí ako menej priaznivá (opakovane súdne trestaný, časté požívanie alkoholu).

Napriek odlišnému názoru sťažnostného súdu ohľadom splnenia prvej materiálnej podmienky, uvedené nemá za následok zmenu alebo zrušenie rozhodnutia I. stupňového súdu, nakoľko posúdeniu splnenia druhej materiálnej podmienky, teda predpoklad vedenia riadneho života po prepustení odsúdeného, bolo zo strany súdu I. stupňa správne vyhodnotené, preto záver napadnutého rozhodnutia ostáva nezmenený. Nato, aby mohol byť odsúdený podmienčne prepustený musia byť splnené všetky podmienky a to tak formálna ako aj obidve materiálne .

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.